

ПРОЕКТ

Вноситься Кабінетом Міністрів України
Ю.М. АЗАРОВ

«_____» _____ 2011 року

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України (щодо спрощеної системи оподаткування, обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва)

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Податковому кодексі України (Офіційний вісник України, 2010 р., № 92, ст. 3248):

1) у пункті 14.1 статті 14:

в абзаці четвертому підпункту 14.1.139:

після слів “фізичних осіб,” доповнити словами і цифрами “визначених у підпунктах 291.1.1 і 291.1.2 пункту 291.1 статті 291,”;

слово “законодавства” замінити словами “розділу XIV цього Кодексу”;

пункт 14.1.167 викласти у такій редакції:

“14.1.167. податок, платник податку, оподаткування, ставка податку для цілей глави 1 розділу XIV цього Кодексу — єдиний податок, платник єдиного податку, обкладення єдиним податком, ставка єдиного податку;”;

у підпункті 14.1.227 після слів “розділу III” доповнити словами “та глави 1 розділу XIV”;

пункт 14.1.239 викласти у такій редакції:

“14.1.239. спрощена система оподаткування, обліку та звітності — система оподаткування, що передбачає заміну сплати окремих податків і зборів на сплату єдиного податку в порядку і на умовах, визначених розділом XIV цього Кодексу, з одночасним веденням спрощеного обліку та звітності (далі — спрощена система оподаткування);”;

доповнити новим підпунктом такого змісту:

“єдиний податок — податок, що сплачується на заміну сплати окремих податків і зборів в порядку та на умовах, визначених главою 1 розділу XIV цього Кодексу;”;

2) у абзаці другому пункту 44.2 статті 44 після слова і цифри “статті 154” додати слова і цифри “та платники податку, що сплачують єдиний податок і відповідають критеріям, визначеним підпунктом 291.1.4 пункту 291.1 статті 291”;

3) у пункті 122.1 статті 122 слова “актом законодавства” та “законодавчим актом” замінити словами “цим Кодексом”;

4) підпункт 139.1.12. пункту 139.1. статті 139 виключити;

5) пункт 152.3 статті 152 доповнити абзацами другим та третім такого змісту:

“Платники податку разом з відповідною податковою декларацією подають органу державної податкової служби перелік доходів та витрат платника податку у розрізі контрагентів, що сплачують єдиний податок, за формою та у порядку, визначеному Міністерством фінансів України.

У переліку доходів та витрат платника податку зазначаються контрагенти обсяг операцій з якими у звітному (податковому) періоді перевищував 50 тисяч гривень.”;

6) статтю 170 доповнити пунктом 170.13. такого змісту:

“170.13. Оподаткування доходів фізичних осіб, які здійснюють несистематичний продаж товарів, у вигляді короткотермінового свідоцтва.

170.13.1. Платниками податку із придбанням короткотермінового свідоцтва є громадяни України (надалі — фізичні особи), якщо вони не є самозайнятими особами і здійснюють самостійно, без залучення найманих працівників, несистематичний, не більше 15 календарних днів на місяць, і не більше 4 разів протягом календарного року, продаж виробленої, переробленої продукції, речей, товарів (надалі — товари).

Сумарна вартість товарів визначається за ринковими цінами і не повинна одноразово перевищувати 25 розмірів мінімальної заробітної плати, установлені законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Не можуть бути платниками податку із придбанням короткотермінового свідоцтва фізичні особи які здійснюють діяльність з продажу предметів мистецтва, колекціонування та антикваріату, діяльність з організації торгів (аукціонів) виробами мистецтва, предметами колекціонування або антикваріату, діяльність з продажу транспортних засобів.

Не декларується та не оподатковується за короткотерміновим свідоцтвом продаж сільськогосподарської продукції (включаючи продукцію первинної переробки) вирощеної (виробленої) безпосередньо

власником на земельних ділянках, безоплатно наданих йому для ведення особистого селянського господарства, будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибних ділянок), ведення садівництва та індивідуального дачного будівництва.

170.13.2. Ставка податку встановлюється за день в розмірі 1 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, установлені законом на 1 січня податкового (звітного) року.

170.13.3. Підставою для видачі короткотермінового свідоцтва є подання фізичною особою письмової заяви на придбання короткотермінового свідоцтва (далі – заява) та платіжного документа (квитанції, копії платіжного доручення з відміткою банківської установи) про сплату (перерахування) всієї суми податку за термін, вказаний у заяві.

Заява подається фізичною особою до органу державної податкової служби за місцем проживання.

Сума податку за невикористаним короткотерміновим свідоцтвом поверненню не підлягає.

170.13.4. Доходи фізичної особи від здійснення продажу товарів за короткотерміновим свідоцтвом в обсягах указаної такою особою у заяві вартості товарів, не включаються до складу її загального оподатковуваного доходу за результатами звітного року.

170.13.5. Форма короткотермінового свідоцтва і порядок його видачі та форма заяви фізичної особи на придбання короткотермінового свідоцтва встановлюються Міністерством фінансів України.

Бланк короткотермінового свідоцтва є документом суворої звітності, що запроваджується на всій території України.

Короткотермінове свідоцтво не може бути передано іншій особі, крім зазначеній у ньому.

170.13.6. Заява подається не менше ніж за п'ять робочих днів до початку здійснення продажу товару. Короткотермінове свідоцтво видається безоплатно особисто фізичній особі під підпис протягом трьох робочих днів з дня подання заявки.

У заяві вказується строк початку дії короткотермінового свідоцтва, період, на який придбається короткотермінове свідоцтво, вартість та найменування товару, місце здійснення діяльності, прізвище, ім'я, по батькові, реєстраційний номер облікової картки платника податків.

Максимальний термін дії короткотермінового свідоцтва 15 календарних днів.

170.13.7. Сума податку перераховується на окремий рахунок органів Державної казначейської служби за місцем придбання короткотермінового свідоцтва.

170.13.8. На фізичних осіб, які здійснюють продаж товарів без придбання короткотермінових свідоцтв або з порушенням терміну їх дії чи здійснюють продаж товарів, не зазначених у свідоцтві, керівниками податкових органів накладаються штрафні санкції в розмірі та порядку, визначеному Кодексом України про адміністративні правопорушення.”;

7) главу 1 розділу XIV викласти у такій редакції:

“Глава 1. Спрощена система оподаткування, обліку та звітності суб’єктів малого підприємництва

Стаття 291. Платники податку

291.1. Платниками податку з урахуванням пункту 291.2 цієї статті є:

291.1.1. фізичні особи — підприємці (далі у цій главі — фізичні особи), які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно ремісничу діяльність, роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню, та обсяг доходу яких протягом календарного року, що передуює періоду переходу на спрощену систему оподаткування, не перевищує 150 розмірів мінімальної заробітної плати, установлені законом на 1 січня податкового (звітного) року (далі у цій главі — мінімальна заробітна плата);

291.1.2. фізичні особи, які здійснюють виробництво товарів, продаж товарів, господарську діяльність з надання послуг платникам податків, які застосовують спрощену систему оподаткування, та/або населенню (крім посередницьких послуг з купівлі, продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна, надання послуг у сфері страхування), діяльність у сфері ресторанного господарства, та які протягом календарного року, що передуює періоду переходу на спрощену систему оподаткування, відповідають сукупності таких критеріїв:

кількість осіб, що перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;

обсяг доходу не перевищує 1000 розмірів мінімальної заробітної плати;

291.1.3. фізичні особи, які протягом календарного року, що передуює періоду переходу на спрощену систему оподаткування, відповідають сукупності таких критеріїв:

кількість осіб, що перебувають з ними у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб;

обсяг доходу не перевищує 2000 розмірів мінімальної заробітної плати;

291.1.4. юридичні особи — суб’єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, які протягом календарного року, що

передую періоду переходу на спрощену систему оподаткування, відповідають сукупності таких критеріїв (далі у цій главі — юридичні особи):

середньооблікова кількість працівників не перевищує 50 осіб;

обсяг доходу не перевищує 5000 розмірів мінімальної заробітної плати.

Для цілей цієї глави до господарської діяльності з надання побутових послуг належать:

виготовлення взуття за індивідуальним замовленням;

послуги з ремонту взуття;

виготовлення швейних виробів за індивідуальним замовленням;

виготовлення виробів зі шкіри за індивідуальним замовленням;

виготовлення виробів з хутра за індивідуальним замовленням;

виготовлення спіднього одягу за індивідуальним замовленням;

виготовлення текстильних виробів та текстильної галантереї за індивідуальним замовленням;

виготовлення головних уборів за індивідуальним замовленням;

додаткові послуги до виготовлення виробів за індивідуальним замовленням;

послуги з ремонту одягу та побутових текстильних виробів;

виготовлення та в'язання трикотажних виробів за індивідуальним замовленням;

послуги з ремонту трикотажних виробів;

виготовлення килимів та килимових виробів за індивідуальним замовленням;

послуги з ремонту та реставрації килимів та килимових виробів;

виготовлення шкіряних галантерейних та дорожніх виробів за індивідуальним замовленням;

послуги з ремонту шкіряних галантерейних та дорожніх виробів;

виготовлення меблів за індивідуальним замовленням;

послуги з ремонту, реставрації та поновлення меблів;

виготовлення теслярських та столярних виробів за індивідуальним замовленням;

технічне обслуговування та ремонт автомобілів, мотоциклів, моторолерів і мопедів за індивідуальним замовленням;

послуги з ремонту радіотелевізійної та іншої аудіо- та відеоапаратури;

послуги з ремонту електропобутової техніки та інших побутових приладів;

послуги з ремонту годинників;

послуги з ремонту велосипедів;

послуги з технічного обслуговування і ремонту музичних інструментів;

виготовлення металовиробів за індивідуальним замовленням;

послуги з ремонту інших предметів особистого користування, домашнього вжитку та металовиробів;

виготовлення ювелірних виробів за індивідуальним замовленням;

послуги з ремонту ювелірних виробів;

прокат речей особистого користування та побутових товарів;

послуги з виконання фоторобот;

послуги з оброблення плівок;

послуги з прання, оброблення білизни та інших текстильних виробів;

послуги з чищення та фарбування текстильних, трикотажних і хутрових виробів;

вичинка хутрових шкур за індивідуальним замовленням;

послуги перукарень;

ритуальні послуги;

послуги, пов'язані з сільським та лісовим господарством;

послуги домашньої прислуги;

послуги, пов'язані з очищенням та прибиранням приміщень за індивідуальним замовленням.

291.2. Спрощена система оподаткування не поширюється на:

291.2.1. суб'єктів господарювання (юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців), які здійснюють:

а) діяльність з організації, проведення азартних ігор;

б) обмін іноземної валюти;

в) виробництво, експорт, імпорту, продаж підакцизних товарів (крім роздрібного продажу пально-мастильних матеріалів в ємностях до 20 літрів та діяльності фізичних осіб, пов'язаної з роздрібним продажем пива);

г) видобуток, промислове виробництво дорогоцінних металів і дорогоцінного каміння, у тому числі органогенного утворення;

- г) видобуток, реалізацію корисних копалин;
- д) діяльність у сфері фінансового посередництва;
- е) діяльність з управління підприємствами;
- є) діяльність з надання послуг пошти та зв'язку;

ж) діяльність з продажу предметів мистецтва, колекціонування та антикваріату, діяльність з організації торгів (аукціонів) виробами мистецтва, предметами колекціонування або антикваріату;

- з) діяльність з організації, проведення гастрольних заходів.

291.2.2. фізичних осіб — підприємців, які здійснюють технічні випробування та дослідження, діяльність у сфері аудиту;

291.2.3. фізичних осіб — підприємців, які надають в оренду земельні ділянки загальна площа яких перевищує 0,2 га, житлові приміщення загальна площа яких перевищує 100 кв. метрів, нежитлові приміщення (споруди, будівлі) та/або їх частини загальна площа яких перевищує 300 кв. метрів;

291.2.4. страхових (перестрахових) брокерів, банки, кредитні спілки, ломбарди, лізингові компанії, довірчі товариства, страхові компанії, установи накопичувального пенсійного забезпечення, інвестиційні фонди і компанії, інші фінансові установи, визначені законом; реєстраторів цінних паперів;

291.2.5. суб'єктів господарювання, у статутному капіталі яких сукупність часток, що належать юридичним особам, які не є платниками єдиного податку, дорівнює або перевищує 25 відсотків;

291.2.6. представництва, філії, відділення та інші відокремлені підрозділи юридичної особи, яка не є платником єдиного податку;

- 291.2.7. фізичних та юридичних осіб — нерезидентів;

291.2.8. суб'єктів господарювання, які на день подання заяви про реєстрацію платником податку мають податковий борг, за винятком безнадійного податкового боргу, який виник внаслідок дії обставин непереборної сили (форс-мажорних обставин).

291.3. Платники податку повинні здійснювати розрахунки за відвантаженими товарами (виконані роботи, надані послуги) виключно у готівковій та/або безготівковій формі.

291.4. При розрахунку загальної кількості осіб, які перебувають у трудових відносинах з платником податку — фізичною особою, не враховуються наймані працівники, які перебувають у відпустці у зв'язку з вагітністю та пологами та у відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею передбаченого законодавством віку.

Стаття 292. Об'єкт оподаткування

292.1. Об'єктом оподаткування є дохід платника податку.

292.2. Доходом від реалізації товарів, виконання робіт, надання послуг вважається уся сума, що отримана платником податку за здійснення операцій з продажу товарів (виконання робіт, надання послуг) в готівковій та/або безготівковій формі розрахунків за звітний (податковий) період.

292.3. Для визначення об'єкта оподаткування не враховуються:

а) суми податку на додану вартість (за винятком платників податку, які не є платниками податку на додану вартість);

б) суми коштів, отриманих за внутрішніми розрахунками між структурними підрозділами платника податку.

в) суми фінансової допомоги, наданої на поворотній основі, отриманої та поверненої протягом 12 календарних місяців з моменту її отримання, та суми кредитів;

г) суми коштів цільового призначення, що надійшли від Пенсійного фонду та інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування, з бюджетів або державних цільових фондів (у межах державних або місцевих програм);

г) суми коштів (зокрема аванс, передоплата), які повертаються покупцю – платнику податку внаслідок повернення ним товару або розірвання договору, а також суми коштів, які повертаються платником податку покупцю внаслідок повернення таким покупцем товару (в розмірі, який не перевищує суми, сплаченої за товар);

д) суми коштів, що надійшли як оплата товарів (робіт, послуг), які реалізовані в період перебування платником податку на загальній системі оподаткування та вартість яких була включена до доходу юридичної особи при обчисленні податку на прибуток підприємств або загального оподатковуваного доходу фізичної особи;

е) суми податку на додану вартість, отримані в ціні товарів (послуг), відвантажених (поставлених) платником податку в період його перебування на загальній системі оподаткування;

є) суми коштів та вартості майна, внесених засновниками або учасниками платника податку до статутного капіталу такого платника;

ж) суми коштів у частині надмірно сплачених податків, зборів (обов'язкових платежів), що повертаються платнику податку з бюджетів або державних цільових фондів;

з) суми коштів, отримані платником єдиного податку, як компенсація (відшкодування) за рішенням суду;

и) дивіденди, отримані платником податку від інших платників податків, що оподатковані у порядку, визначеному цим Кодексом.

292.4. При продажу основних засобів дохід визначається як різниця між сумою коштів, отриманою від продажу таких основних засобів та їх залишковою балансовою вартістю, що склалася на момент продажу для юридичних осіб та ціною купівлі для фізичних осіб.

292.5. До суми доходу за звітний період включаються сума кредиторської заборгованості, за якою минув строк позовної давності, та вартість безоплатно отриманих протягом звітного періоду товарів, робіт, послуг.

292.6. У разі надання послуг, виконання робіт за договорами доручення, транспортного експедирування або за агентськими договорами доходом є сума винагороди повіреного (агента).

292.7. Не є об'єктом оподаткування суми податків і зборів (обов'язкових платежів), отримані (нараховані) платником податку під час здійснення ним функцій податкового агента.

292.8. Датою отримання доходу є дата надходження коштів на поточний рахунок (у касу) платника податку, дата списання кредиторської заборгованості, за якою минув строк позовної давності, дата фактичного отримання платником податку безоплатно одержаних товарів, робіт, послуг.

292.9. У разі здійснення торгівлі товарами або послугами з використанням торговельних автоматів чи іншого подібного обладнання, що не передбачає наявності реєстратора розрахункових операцій, датою отримання доходу вважається дата вилучення з таких торговельних апаратів та/або подібного обладнання грошової виручки.

292.10. У разі якщо торгівля товарами (роботами, послугами) через торговельні автомати здійснюється з використанням жетонів, карток та/або інших замінників грошового знаку, вираженого в грошовій одиниці України, датою отримання доходу вважається дата продажу таких жетонів, карток та/або інших замінників грошового знаку, вираженого в грошовій одиниці України.

292.11. Дивіденди, що виплачуються власникам корпоративних прав (засновникам суб'єктів спрощеної системи оподаткування), юридичними особами оподатковуються:

для фізичних осіб згідно із розділом IV цього Кодексу;

для юридичних осіб, які обрали спосіб оподаткування доходів за загальною системою оподаткування, згідно із розділом III цього Кодексу;

для юридичних осіб — платників єдиного податку згідно із цією главою.

Стаття 293. База оподаткування

293.1. Basis обкладення податком є виражений у гривнях дохід платника податку, визначений згідно з пунктами 292.2—292.7 статті 292 цієї глави.

293.2. Дохід, виражений в іноземній валюті, перераховується у гривні за офіційним курсом гривні до іноземної валюти, встановленим Національним банком України на дату отримання таких доходів.

Стаття 294. Ставки податку

294.1. Ставки податку для платників податку, визначених у підпункті 291.1.1 пункту 291.1 статті 291 цієї глави, встановлюються щороку сільськими, селищними та міськими радами залежно від виду господарської діяльності з розрахунку на календарний місяць у межах від 1 до 10 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

294.2. Ставки податку для платників податку, визначених у підпункті 291.1.2 пункту 291.1 статті 291 цієї глави, встановлюються щороку сільськими, селищними та міськими радами залежно від виду господарської діяльності з розрахунку на календарний місяць у межах від 2 до 20 відсотків розміру мінімальної заробітної плати.

294.3. У разі якщо платники податку, визначені у підпунктах 291.1.1 та 291.1.2 пункту 291.1 статті 291 цієї глави, провадять кілька видів господарської діяльності, для яких встановлено різні ставки податку, такі платники отримують одне свідоцтво платника податку і сплачують податок за більшою ставкою.

294.4. Ставки податку для платників податку, визначених у підпунктах 291.1.3 та 291.1.4 пункту 291.1 статті 291 цієї глави, встановлюються у розмірі:

а) 3 відсотки бази оподаткування у разі сплати податку на додану вартість згідно розділу V цього Кодексу;

б) 5 відсотків бази оподаткування у разі включення податку на додану вартість до складу єдиного податку.

Для виробників, які реалізують виключно продукцію власного виробництва, встановлюються ставки податку у розмірі 50 відсотків ставок, визначених частинами а), б) цього пункту.

Стаття 295. Податковий (звітний) період

295.1. Податковим (звітним) періодом для платників податку, крім визначених у підпункті 291.1.1 пункту 291.1 статті 291 цієї глави, є календарний квартал.

Податковим (звітним) періодом для платників податку, визначених у підпункті 291.1.1 пункту 291.1 статті 291 цієї глави, є календарний рік.

295.2. Податковий (звітний) період починається з першого календарного дня першого місяця податкового (звітного) періоду і закінчується останнім календарним днем останнього місяця податкового (звітного) періоду.

295.3. Для суб'єктів господарювання, які перейшли до сплати податків за спрощеною системою оподаткування із загальної системи оподаткування, перший податковий (звітний) період починається з першого календарного дня першого місяця податкового (звітного) періоду, що настає за місяцем, у якому таким особам видано свідоцтво платника податку, і закінчується останнім календарним днем останнього місяця такого періоду.

295.4. Для новоутворених суб'єктів господарювання перший податковий (звітний) період починається з першого календарного дня першого місяця податкового (звітного) періоду, у якому видано свідоцтво платника податку.

295.5. У разі державної реєстрації припинення юридичних осіб та державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичними особами, які є платниками податку, останнім податковим (звітним) періодом вважається період, у якому такий платник податку подав заяву про відмову від застосування спрощеної системи оподаткування.

Стаття 296. Порядок нарахування та строки сплати податку

296.1. Платники податку, визначені у підпунктах 291.1.1 та 291.1.2 пункту 291.1 статті 291 цієї глави, сплачують податок шляхом здійснення попереднього (авансового) платежу щомісяця до 20 числа (включно) до початку місяця, за який здійснюється сплата податку.

Платники податку можуть здійснити сплату податку авансовим внеском за весь податковий період (квартал, рік), але не більш як до кінця поточного звітного року.

Отримані доходи, сума перевищення доходу, нараховані та сплачені суми податку відображаються платником у декларації за відповідний звітний період.

Сума сплаченого податку є узгодженою, остаточною і не включається до перерахунку загальних податкових зобов'язань фізичної особи — платника податку. При цьому доходи, отримані в результаті провадження господарської діяльності, не включаються до складу його загального оподаткованого доходу за результатами звітного року.

296.2. Платники податку, визначені у підпунктах 291.1.3 та 291.1.4 пункту 291.1 статті 291 цієї глави, сплачують податок щомісяця до

20 числа (включно) місяця, що настає за місяцем, за який здійснюється сплата податку.

296.3. Платники податку, визначені у підпункті 291.1.1 пункту 291.1 статті 291 цієї глави, та платники податку, визначені у підпункті 291.1.2 пункту 291.1 статті 291 цієї глави, які не використовують працю найманих осіб, звільняються від сплати податку на час відпустки протягом одного календарного місяця на рік, та/або хвороби, підтвердженої лікарняним листком, якщо вона триває календарний місяць і більше.

Сума податку, сплачена за такий період, підлягає зарахуванню в рахунок майбутніх платежів з цього податку.

Стаття 297. Ведення обліку і складення звітності платниками податку

297.1. Платники податку, визначені у підпунктах 291.1.1 та 291.1.2 пункту 291.1 статті 291 цієї глави, та платники податку, визначені у підпункті 291.1.3 пункту 291.1 статті 291 цієї глави, які не є платниками податку на додану вартість, ведуть книгу обліку доходів шляхом щоденного, за підсумками робочого дня, відображення отриманих доходів.

297.2. Форма книги обліку доходів, порядок її ведення затверджується Міністерством фінансів України.

297.3. Платники податку, визначені у підпункті 291.1.3 пункту 291.1 статті 291 цієї глави, які є платниками податку на додану вартість, ведуть облік, необхідних для визначення податкових зобов'язань з єдиного податку та податку на додану вартість доходів, та витрат, пов'язаних з визначенням податкового кредиту з податку на додану вартість за формою та в порядку, визначеному Міністерством фінансів України.

297.4. Платники податку, визначені у підпункті 291.1.4 пункту 291.1 статті 291 цієї глави, для обрахунку об'єкта оподаткування використовують дані бухгалтерського обліку щодо доходів та витрат з врахуванням положень цього Кодексу.

297.5. За результатами господарської діяльності протягом податкового (звітного) періоду платники податку, крім визначених у підпункті 291.1.1 пункту 291.1 статті 291 цієї глави, подають до органу державної податкової служби декларацію суб'єкта малого підприємництва — платника податку в строк, встановлений для квартального податкового (звітного) періоду.

Платники податку, визначені у підпункті 291.1.1 пункту 291.1 статті 291 цієї глави, за результатами господарської діяльності протягом податкового (звітного) періоду подають до органу державної податкової служби декларацію суб'єкта малого підприємництва — платника податку в строк, встановлений для річного податкового (звітного) періоду.

Платники податку, визначені у підпункті 291.1.1 пункту 291.1 статті 291 цієї глави, мають право подати до органу державної податкової служби декларацію суб'єкта малого підприємництва – платника податку за інший, ніж річний податковий (звітний) період, що не звільняє такого платника податку від обов'язку подання декларації в строк, встановлений для річного податкового (звітного) періоду.

297.6. Форма декларації затверджується у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу.

297.7. Податкова декларація складається та подається наростаючим підсумком.

297.8. Платники податку, визначені у підпунктах 291.1.1, 291.1.2 та 291.1.3 пункту 291.1 статті 291 цієї глави не застосовують реєстратори розрахункових операцій.

Стаття 298. Особливості сплати платниками податку окремих податків і зборів

298.1. Платники податку не є платниками таких податків і зборів:

а) податку на прибуток підприємств;

б) податку на доходи фізичних осіб у частині доходів (об'єкта оподаткування), що отримані в результаті господарської діяльності фізичної особи та оподатковані згідно з цією главою;

в) податку на додану вартість з операцій з постачання товарів та послуг, місце надання яких розташоване на митній території України, за винятком податку на додану вартість, що сплачується фізичними особами та юридичними особами, які сплачують єдиний податок за ставкою 3 відсотки;

г) земельного податку, крім земельного податку за земельні ділянки, що не використовуються для ведення підприємницької діяльності;

г) збору за провадження деяких видів підприємницької діяльності;

д) збору на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства.

298.2. Податки і збори, не зазначені у пункті 298.1 цієї статті, сплачуються платниками податку в порядку і розмірах, встановлених цим Кодексом.

298.3. Платники податку, визначені у підпунктах 291.1.3 та 291.1.4 пункту 291.1 статті 291 цієї глави, які надають послуги (роботи) платникам податку на додану вартість підлягають обов'язковій реєстрації як платники податку на додану вартість та здійснюють нарахування і сплату цього податку на умовах, визначених розділом V цього Кодексу.

298.4. У разі ввезення товарів на митну територію України податки і збори (обов'язкові платежі) сплачуються платником податку на загальних підставах відповідно до законодавства.

298.5. Платники податку виконують усі обов'язки податкового агента, передбачені розділом IV цього Кодексу, стосовно будь-яких оподатковуваних доходів, нарахованих на користь найманих ними осіб та/або фізичних осіб, які перебувають з ними у цивільно-правових відносинах.

Стаття 299. Порядок переходу до сплати податків за спрощеною системою оподаткування або відмови від сплати податків за спрощеною системою оподаткування

299.1. Суб'єкти господарювання за власним бажанням можуть обрати спрощену систему оподаткування шляхом отримання свідоцтва платника податку.

299.2. Рішення про перехід до сплати податків за спрощеною системою оподаткування може бути прийнято суб'єктом господарювання один раз протягом календарного року шляхом подання відповідної письмової заяви до органу державної податкової служби за місцем державної реєстрації суб'єкта господарювання не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного податкового (звітного) періоду.

У поданій заяві фізичні особи зазначають види діяльності та обрану ними ставку податку, юридичні особи — обрану ними ставку податку.

299.3. Зміна (доповнення або виключення) виду господарської діяльності, місця провадження діяльності, перехід до сплати податку за іншою ставкою, а також відмова від застосування спрощеної системи оподаткування у випадку припинення господарської діяльності можуть бути здійснені суб'єктами господарювання, які відповідають вимогам статті 291 цієї глави, з початку нового календарного місяця за умови подання відповідної заяви не пізніше ніж за 10 днів до початку нового календарного місяця.

Відмова від застосування спрощеної системи оподаткування, крім випадку припинення господарської діяльності, може бути здійснена суб'єктами господарювання, які відповідають вимогам статті 291 цієї глави, з початку нового податкового (звітного) періоду за умови подання відповідної заяви у порядку, визначеному пунктом 299.2 цієї статті.

299.4. Орган державної податкової служби зобов'язаний безоплатно видати протягом 10 робочих днів із дня подання суб'єктом господарювання заяви про обрання спрощеної системи оподаткування свідоцтво платника податку або надати письмову мотивовану відмову, яка

може бути оскаржена таким суб'єктом в адміністративному та/або судовому порядку.

Свідоцтво (дублікат свідоцтва) видається особисто суб'єкту господарювання або уповноваженій ним особі під підпис.

299.5. Зареєстровані в установленому порядку суб'єкти господарювання, які протягом 10 календарних днів з дня державної реєстрації подали заяву про перехід до сплати податків за спрощеною системою оподаткування до органу державної податкової служби за місцем їх реєстрації, вважаються платниками податку з дня державної реєстрації такого платника.

Суб'єкт господарювання, який утворюється в результаті реорганізації будь-якого платника податку, що має непогашені податкові зобов'язання чи податковий борг, які виникли до такої реорганізації, може бути зареєстрований як платник єдиного податку після погашення таких податкових зобов'язань чи податкового боргу.

При цьому під час розгляду органом державної податкової служби заяви про видачу свідоцтва платника податку, поданої фізичною особою — підприємцем, який раніше вже був у встановленому законом порядку зареєстрований як платник єдиного податку і самостійно прийняв рішення про припинення підприємницької діяльності, враховується вся сума доходу, отриманого такою особою в результаті провадження підприємницької діяльності за спрощеною системою оподаткування (але не більш як за річний період до дати подання такої заяви).

299.6. Свідоцтво платника податку видається безстроково.

299.7. Бланк свідоцтва платника податку є документом суворого обліку, що запроваджується на всій території України.

У разі втрати або зіпсування свідоцтва платнику податку видається дублікат свідоцтва в порядку, встановленому пунктом 299.4 цієї статті.

299.8. Копія свідоцтва платника податку повинна розміщуватися на робочому місці найманого працівника, свідоцтво — у платника податку та пред'являтися працівникам контролюючих органів, яким надано відповідні функціональні повноваження на проведення перевірки.

Свідоцтво платника податку, видане платникам податку, не можуть бути передані іншим, крім зазначених у них особам або їх найманим працівникам.

У випадках, визначених у пункті 299.9 цієї статті, свідоцтво платника податку підлягає поверненню у десятиденний строк органу державної податкової служби, який їх видав.

299.9. Свідоцтво платника податку анулюється органом державної податкової служби у разі:

подання платником податку заяви про відмову від застосування спрощеної системи оподаткування;

припинення підприємницької діяльності фізичної особи та/або ліквідації (реорганізації) юридичної особи;

виникнення податкової заборгованості із сплати податку протягом двох послідовних кварталів;

провадження господарської діяльності, на яку не поширюється дія цієї глави;

перевищення граничної чисельності найманих осіб, встановленої у пункті 291.1 статті 291 цієї глави;

перевищення фізичними особами граничного обсягу доходу, встановленого у підпункті 291.1.3 пункту 291.1 статті 291 цієї глави;

перевищення юридичними особами граничного обсягу доходу, встановленого у підпункті 291.1.4 пункту 291.1 статті 291 цієї глави;

застосування платником податку інших способів розрахунків, ніж зазначені у пункті 291.3 статті 291 цієї глави.

299.10. Форма свідоцтва платника податку та порядок його видачі (анулювання) встановлюються Міністерством фінансів України.

299.11. У разі припинення платником податку провадження господарської діяльності податкові зобов'язання із сплати податку нараховуються такому платникові до останнього дня (включно) календарного місяця, в якому таким платником податку подано заяву про відмову від застосування спрощеної системи оподаткування.

Стаття 300. Відповідальність платника податку

300.1. Платник податку несе відповідальність за правильність нарахування, своєчасність подання декларацій та сплати податків згідно із законом.

300.2. У разі застосування платником податку іншого способу розрахунків, ніж зазначені у пункті 291.3 статті 291 цієї глави, або здійснення операцій, на які відповідно до пункту 291.2 статті 291 цієї глави не поширюється спрощена система оподаткування, дохід, отриманий платником податку в результаті здійснення таких операцій, оподатковується за ставкою податку у розмірі 15 відсотків – для платників податку, визначених у підпунктах 291.1.1 та 291.1.2 пункту 291.1 статті 291 цієї глави, та за подвійною ставкою податку – для платників податку, визначених у підпункті 291.1.3 та 291.1.4 пункту 291.1 статті 291 цієї глави.

300.3. У разі якщо платники податку, визначені у підпунктах 291.1.1 та 291.1.2 пункту 291.1 статті 291 цієї глави, провадять діяльність, не зазначену у свідоцтві платника податку, дохід, отриманий від провадження такої діяльності, оподатковується за ставкою податку у розмірі 15 відсотків.

При цьому такий платник податку зобов'язаний внести зміни до свідоцтва платника податку відповідно до пункту 299.3 статті 299 цієї глави або перейти до сплати податків за загальною системою оподаткування починаючи з наступного податкового (звітного) періоду.

300.4. У разі якщо у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, отриманого фізичною особою, перевищує обсяг, зазначений у пункті 291.1 статті 291 цієї глави, сума перевищення за результатами такого податкового (звітного) періоду оподатковується за ставкою податку у розмірі 15 відсотків — для платників податку, визначених у підпунктах 291.1.1 та 291.1.2 пункту 291.1 статті 291 цієї глави, та за подвійною ставкою податку — для платників податку, визначених у підпункті 291.1.3 пункту 291.1 статті 291 цієї глави.

При цьому платники податку, визначені у підпунктах 291.1.1 та 291.1.2 пункту 291.1 статті 291 цієї глави, зобов'язані внести зміни до свідоцтва платника податку відповідно до пункту 299.3 статті 299 цієї глави або перейти до сплати податків за загальною системою оподаткування починаючи з наступного податкового (звітного) періоду.

300.5. У разі якщо у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, отриманого юридичною особою, перевищує обсяг, зазначений у підпункті 291.1.4 пункту 291.1 статті 291 цієї глави, сума перевищення за результатами такого податкового (звітного) періоду оподатковується за подвійною ставкою податку.”;

8) у розділі XX:

підрозділ 1 доповнити новим пунктом такого змісту:

“6. На період з 1 липня 2011 року до 1 січня 2016 року фізичні особи — підприємці, які до 1 липня 2011 року були зареєстровані платниками єдиного податку в установленому законодавством порядку та з введенням в дію глави 1 розділу XIV цього Кодексу втратили право перебувати на спрощеній системі оподаткування, оподатковуються податком на доходи фізичних осіб за ставкою 50 відсотків ставки, визначеної в абзаці першому пункту 167.1 статті 167 цього Кодексу.

Таке право надається фізичним особам — підприємцям за сукупністю таких умов: здійснення виключно тих видів господарської діяльності, що провадились на спрощеній системі оподаткування; річний обсяг доходу не перевищує 500 тис. грн.; кількість осіб, що перебувають з такою фізичною особою — підприємцем у трудових відносинах, одночасно не перевищує 10 осіб (включаючи членів сім'ї такої особи).

При цьому, якщо платники податку, які застосовують норми цього пункту, у будь-якому звітному періоді перестали відповідати хоча б одній з вищезазначених умов такі платники податку зобов'язані оподатковувати дохід, отриманий у такому звітному періоді, у загальному порядку, за ставками, встановленими розділом IV цього Кодексу.”;

підрозділ 8 розділу XX викласти у такій редакції:

“Підрозділ 8. Особливості повернення єдиного податку та фіксованого податку

1. Повернення сум єдиного податку та фіксованого податку, які були сплачені до 1 січня 2011 року помилково або надміру, а також зарахування сум погашення податкового боргу, що сформувався станом на 31 грудня 2010 року, здійснюються у порядку та на умовах, які діяли до 1 січня 2011 року.”.

2. У статті 9 Закону України “Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг” (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 38, ст. 315; 2001 р., № 7, ст. 34; 2002 р., № 5, ст. 32; 2005 р., № 1, ст. 23; Офіційний вісник України, 2010 р., № 92, ст. 3249):

пункт 5 виключити;

у пункті 9 слова “, якщо такі фізичні особи сплачують ринковий збір відповідно до законодавства” виключити.

3. Пункт 2 розділу II “Прикінцеві положення” Закону України “Про внесення змін до Декрету Кабінету Міністрів України “Про прибутковий податок з громадян” (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 30—31, ст. 195) виключити.

4. Статтю 160² Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122) доповнити частиною другою такого змісту:

“Продаж товарів без придбання короткотермінового свідоцтва або з порушенням терміну його дії чи продаж товарів, не зазначених у короткотерміновому свідоцтві, тягне за собою накладення штрафу від одного до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а за ті ж дії, вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, — від десяти до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.”.

5. Частину 15 статті 106 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 49—51, ст. 376; 2004 р., № 49, ст. 528; 2005 р., № 6, ст. 137, 2007 р., № 27, ст. 361; 2008 р., № 5—8, ст. 78, № 27—28, ст. 253) доповнити абзацом такого змісту:

“Фінансові санкції (штраф, пеня) та адміністративні стягнення, а також примусові стягнення органами виконавчої служби, не застосовуються за несплату внесків на загальнообов’язкове пенсійне страхування, передбачених підпунктом 4 пункту 8 розділу XV “Прикінцеві положення” цього Закону, фізичними особами — суб’єктами підприємницької діяльності, які обрали особливий спосіб оподаткування.

Нараховані органами пенсійного фонду суми фінансових санкцій, зазначених в абзаці першому цього пункту, та не сплачені до фондів фізичними особами – суб’єктами підприємницької діяльності, які обрали особливий спосіб оподаткування, підлягають списанню.”.

6. Статтю 4 Закону України “Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов’язкове державне соціальне страхування” (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 2—3, ст. 11) доповнити частиною четвертою такого змісту:

“4. Особи, зазначені у пункті 4 частини першої цієї статті, які обрали спрощену систему оподаткування, звільняються від сплати за себе єдиного внеску, якщо вони є пенсіонерами або інвалідами та отримують відповідно до закону пенсію або соціальну допомогу. Такі особи можуть бути платниками єдиного внеску виключно за умови їх добровільної участі у системі загальнообов’язкового державного соціального страхування.”.

II. Прикінцеві та перехідні положення.

1. Цей Закон набирає чинності з 1 липня 2011 року, крім положення абзацу п’ятого пункту 7 статті 1 в частині здійснення ремісничої діяльності, яке набирає чинності з дня набрання чинності Законом України “Про ремісничу діяльність”.

2. Визнати таким, що втратив чинність Декрет Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року № 13—92 “Про прибутковий податок з громадян” (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 10, ст. 77; 1998 р., № 30—31, ст. 195; 1999 р., № 25, ст. 211; 2001 р., № 10, ст. 44; 2002 р., № 8, ст. 63; 2003 р., № 23, ст. 149; Офіційний вісник України, 2010 р., № 101, ст. 3619).

3. У зв’язку з набранням чинності цим Законом припиняється відповідно до пункту 4 розділу XV “Перехідні положення” Конституції України дія Указу Президента України від 3 липня 1998 року № 727/98 “Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб’єктів малого підприємництва” (у редакції Указу від 28 червня 1999 року № 746/99).

4. Установити, що свідоцтва про сплату єдиного податку і патенти про сплату фіксованого податку на 2011 рік, видані відповідно до Указу Президента України “Про спрощену систему оподаткування, обліку та звітності суб’єктів малого підприємництва” та розділу IV Декрету

Кабінету Міністрів України “Про прибутковий податок з громадян”, діють протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом.

Органам місцевого самоврядування забезпечити у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом прийняття рішень щодо встановлення ставок єдиного податку, визначених главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України.

До отримання свідоцтва платника єдиного податку на умовах, передбачених главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України, платники єдиного податку сплачують єдиний податок за ставками, які діяли на дату набрання чинності цим Законом.

Голова Верховної Ради України